

SAVE INDIA - SAVE DEMOCRACY

by S. Peter Alphonse

Excerpted from Dinamalar Tamil Newspaper

இந்தியா என்பது வெறும் நிலப்பரப்பு மட்டுமல்ல; வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் பல்வேறு மாநிலங்கள், மொழியாலும், இனத்தாலும், மதத்தாலும் மாறுபட்டிருந்தாலும், மனத்தால் ஒன்றுபட்டிருக்கும் இந்த நாட்டு மக்கள், பெரும் தியாகங்கள் செய்து அவர்கள் பெற்ற சுதந்திரம், சுதந்திரம் தந்திருக்கின்ற மக்களாட்சி, தனிமனித சுதந்திரத்தை பேணி காக்கின்ற நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டம், அது உருவாக்கித் தந்திருக்கின்ற பார்லிமென்ட், மாநில சட்ட சபை, சுப்ரீம் கோர்ட், சுதந்திரமாகச் செயல்படும் தேர்தல் ஆணையம் என்று இவையெல்லாம் சேர்ந்தது தான் இந்தியா. அத்தகைய 'வராது வந்த மாமணியை' பயங்கரவாதிகளிடம் நாம் தோற்று விடக்கூடாது. மேலும் எல்லை தாண்டிவரும் பயங்கரவாதத்தின் நோக்கமே இந்தியா என்னும் தத்துவத்தை உடைப்பது தான்.

பயங்கரவாதம் இந்தத் தலைமுறைக்கு விடப்பட்டுள்ள மிகப்பெரிய சவால். எங்கெல்லாம் ஜனநாயகம் போற்றப்பட்டு பின்பற்றப்பட்டு வருகிறதோ, அத்தகைய நாடுகள் அனைத்திற்கும் விடப்பட்டுள்ள ஒட்டு மொத்தமான சவால். பயங்கரவாதிகளின் பல சதித் திட்டங்களை நமது உளவுத் துறையும், பாதுகாப்புப் படைகளும் வெற்றிகரமாக முறியடித்திருந்தாலும், ஒரே ஒரு முறை பயங்கரவாதிகள் வெற்றி பெற்றுவிட்டால், அவர்களது வெற்றி நமது நிறுவனங்களின் அடித்தளத்தையே உலுக்கி விடுகிறது.

என்னைச் சந்தித்த ஓய்வு பெற்ற வங்கி அதிகாரி ஒருவர், பாகிஸ்தான் மீது ஏன் யுத்தம் தொடரக்கூடாது? ஆப்கானிஸ்தான் மீது அமெரிக்கா யுத்தம் தொடர்ந்தது போல நாம் ஏன் செய்ய வில்லை? என்று கேட்டார். நாம் ஒரு அடிப்படை உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாம் அமெரிக்காவுமல்ல பாகிஸ்தான் ஆப்கானிஸ்தானுமல்ல. மும்பை தாக்குதலின் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ள பதற்றத்தின் காரணமாக ஒரு வேலை பாகிஸ்தானுடன் இந்தியா போரிட நேரிட்டால், உலக வரலாற்றில் அணு ஆயுதங்களை வைத்திருக்கும் இரண்டு நாடுகள் யுத்தத்தில் சந்திப்பது முதல் முறையாக இருந்திருக்கும்.

அப்படி ஒரு நிலையை நினைப்பதற்கே நாம் துணியக்கூடாது. ஏனெனில், பாகிஸ்தானிடம் இழப்பதற்கு ஏதுமில்லை. உலகின் வல்லரசுகளில் ஒன்றாக நாம் நம்மைச் சமைத்துக் கொண்டிருப்பதால், நம்மிடம் இழப்பதற்கு ஏராளம் இருக்கின்றன.

உலக ஜனநாயக நாடுகளை ஓரணியில் திரட்டி, சர்வதேச கருத்தொற்றுமையை உருவாக்கி, பயங்கரவாதத்தை ஊக்குவிக்கும் 'அயோக்கிய நாடுகளைத்' தனிமைப் படுத்துவது மட்டுமே இதற்கு நிரந்தரத்தீர்வாக அமையும்.

மும்பை பயங்கரவாத இருள் கப்பி கிடந்த போது மின்னி எழுந்த இரண்டு ஒளிகீற்றுகளை நாம் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்ட வேண்டும். ஒன்று - இந்திய முஸ்லிம்கள் ஒரே குரலாக எழுந்து நின்று இந்தப் பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்து நின்றது. பயங்கரவாதச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து வந்த பக்ரீத் பண்டிகையை பெரும் துக்கத்துடனே அவர்கள் கொண்டாடினர்.

அன்றைய தினம் தொழுகையின் போது கூட கைகளில் கறுப்புத் துணியைக் கட்டிக் கொண்டனர். சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட தீவிரவாதிகளுக்கு மும்பை முஸ்லிம்கள் தங்கள் கல்லறைப் பகுதியில் இடம் தர மறுத்து விட்டனர். அப்பாவி மக்களை கொல்பவர்கள் இஸ்லாமியர்கள் அல்ல என்று பெரும் பேரணி நடத்தி பிரகடனப்படுத்தினர்.

மற்றொன்று, பார்லிமென்டில் மும்பை சம்பவங்களின் மீது நடந்த விவாதம். பார்லிமென்டில் இருக்கும் அனைத்துக் கட்சிகளும் ஏறக்குறைய ஒரே குரலில் பேசியதைப் பார்க்கிற போது, நாம் உண்மையிலேயே பெருமைப்பட வேண்டும். இந்தியா எனும் தத்துவத்தை பயங்கரவாதம் உடைத்து விட முடியாது என்பதற்கு இவைகள் நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

கடந்த 1970க்குப் பிறகு பயங்கரவாதிகளின் தாக்குதலுக்கு இதுவரை 70 ஆயிரம் பேர்களைப் பலி கொடுத்துள்ளோம். தெளிவான நல்ல அரசியலும், சிறப்பாகச் செயல்படும் அரசும் ஆக்கப்பூர்வமாக சிந்தித்து உடனடியாக செயல்பட முன்வர வேண்டும்.

என்ன விலை கொடுத்தாவது இந்தியா எனும் தத்துவத்தைக் காப்பாற்ற அரசியல் கட்சிகள் முன்வர வேண்டும். சில நேரங்களில் அரசியல் கட்சிகள் பெற்ற அதிகாரத்தைக் கூட இழக்க நேரிட்டாலும், இந்தியா எனும் தத்துவத்தை சேதமின்றிக் காப்பாற்ற எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் முன் வர வேண்டும். அதற்காக சில கசப்பான நடவடிக்கைகளைக் கூட எடுக்க நேரிடலாம். அதில் இந்திய அரசியல் கட்சிகள் அனைத்தும் ஓரணியில் நிற்க வேண்டும் என்பது காலத்தின் கட்டாயம்.

இந்தியாவைக் காப்போம்; ஜனநாயகத்தைக் காப்போம்.